

De hidtil gældende Regler paa dette Omraade — Lovgivningen om de saakaldte militære Fredsinvalider, i Mod-sætning til den særlige sønderjyske Krigsinvalidelovgivning — fandtes i Loven af 22. December 1919 med Ændringslov af 1. Juli 1927, der i Almindelighed nedsatte Erstatningerne med 25 pCt. Herefter henførtes de militære Fredsinvalider til tre Afdelinger*), og *Afgørelsen* af, til hvilken Afdeling Invaliderne skulde henføres, *laa hos Socialministeren*, der til sagkyndig Bistand kun havde en enkelt Læge.

I *Administrationskommissionens* 4. Betænkning udtaltes da ogsaa Ønskeligheden af, at denne Invalidforsørgelseslovgivning bragtes mere i Overensstemmelse med Principperne for den lovplichtige Ulykkesforsikring. Foranlediget heraf overdrog Socialministeren det af ham i 1929 nedsatte Udvalg angaaende Revision af Ulykkesforsikringsloven m. v. at overveje ogsaa dette Spørgsmaal, hvorom Udvalget afgav en *Beretning* af 22. September 1930.

Paa Grundlag af det af Udvalget udarbejdede Lovforslag fremsatte Socialministeren sit Forslag, der ændrede forskellige af de af Udvalget foreslaaede Bestemmelser for at bringe disse i Overensstemmelse med den Formulering, som de tilsvarende Regler i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 havde faaet, men som i øvrigt var væsentlig overensstemmende med Udvalgets Forslag og ligesom dette byggede paa den Betragtning, at der for de værnepligtige indkaldtes Vedkommende kan være Grund til at paalægge Statskassen *et videregaaende Erstatningsansvar* under Hensyn til Forholdets tvungne Karakter.

Med et Par Ændringer, der indførtes i Landstinget, vedtoges Lovforslaget enstemmigt af begge Ting.

Berettiget til at oppebære Invalidrente er i Henhold til Lovens § 1 indkaldte værnepligtige, derunder værnepligtige Befalingsmænd og dermed ligestillede, naar deres Erhvervssevne midlertidig eller vedvarende forringes paa Grund af Ulykkestilfælde eller Sygdom, der med Rimelighed kan henføres til Udførelsen af deres militære Tjenestepligter eller til de Forhold, hvorunder Tjenesten udføres. — Samme Krav har

*) De, der har mistet *enhver* Erhvervssevne, de, der har mistet *Størstedelen* af deres Erhvervssevne, og de, der ikke kan henføres til nogen af disse Afdelinger. Medens Invalider, der henførtes til 1. Afdeling, fik 2 250 Kr. aarlig, gradueredes Understøttelsen inden for de to andre Afdelinger saaledes, at der i 2. Afdeling ydedes fra 900 Kr. til 1 800 Kr. og i 3. Afdeling indtil 750 Kr., hvilke Erstatningsbeløb nedsattes med $\frac{1}{3}$, naar Forsørgelsen ydedes som ekstraordinær.